

Sygn. akt VI Gz 106/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Anna Harmata

SSO Barbara Frankowska (spraw.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **K. C.**

przeciwko: **(...) a.s. z siedzibą w miejscowości K. ((...))**

o **zapłatę**

na skutek zażalenia powoda na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt II wyroku Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu z dnia 21 lutego 2014 r. sygn. akt V GC 326/14

postanawia:

1. **o d d a l i ć** zażalenie,

2. **z a s ą d z i ć** od powoda K. C. na rzecz pozwanego (...) a.s. z siedzibą w miejscowości K. ((...)) kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu wyrokiem z dnia 21 lutego 2014 r., sygn. akt V GC 326/14, oddalił powództwo (pkt I) i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.815 zł tytułem kosztów procesu (pkt II).

W uzasadnieniu postanowienia o kosztach procesu Sąd wskazał jako podstawę prawną orzeczenia art. 16 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11.07.2007r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawach drobnych roszczeń i wyjaśnił, że na zasądzoną kwotę składa się kwota 600 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego oraz kwota 1.215 zł tytułem kosztów tłumaczeń przysięgłych nadesłanych przez pozwanego.

W ocenie Sądu Rejonowego poniesione przez pozwanego koszty tłumaczeń nie były zbędne, bo pozwany za ich pomocą dowodził własnych racji i nie były nieproporcjonalne do wartości przedmiotu sporu wynoszącej 1.050 euro, czyli 4.431 zł.

Postanowienie o kosztach procesu zawarte w /w wyroku zaskarżył powód odnośnie kwoty 1.215 zł i wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu ponad kwotę 600 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego zarzucając naruszenie art. 16 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11.07.2007r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawach drobnych roszczeń poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że koszt tłumaczenia faktur przedłożonych przez pozwanego nie był zbędny dla rozpoznania sprawy.

W ocenie skarżącego zbędne było przedłożenie przez pozwanego tłumaczenia 6 faktur dokumentujących dalsze losy towaru, za przewóz którego powód żądał niniejszym pozwem zapłaty i to w dodatku dokumentujących zdarzenia, które nastąpiły dużo później po wykonaniu przewozu. Faktury te, w ocenie powoda, nie mają żadnego związku ze sprawą. Pozwany został zwolniony z odpowiedzialności w niniejszej sprawie ponieważ kwota przewoźnego nie została wskazana w liście przewozowym. Wykazywanie na podstawie tych faktur umowy między sprzedawcą a nabywcą odnośnie ponoszenia kosztów przewozu nie miało znaczenia, bo nie zwalniało pozwanego z odpowiedzialności ustawowej wynikającej z art. 13 ust. 2 Konwencji o umowie przewozu międzynarodowego. Klauzule intercoms z faktur wiązały strony umów sprzedaży, a nie powoda i nie były one podstawą rozstrzygnięcia.

To samo dotyczy przedłożenia przez pozwanego tłumaczenia z rejestru dot. pozwanego, bo nie był zobowiązany do jego przedłożenia.

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych ponieważ w odpowiedzi na pozew przedstawił wszystkie argumenty oraz okoliczności niezbędne do prawidłowego i pełnego rozstrzygnięcia sprawy. Powód w pozwie nie powoływał się na regulację art. 13 ust 2 Konwencji CMR, lecz prawo przewozowe, które odmiennie reguluje sporne kwestie. Stąd pozwany w chwili wnoszenia odpowiedzi na pozew nie był w stanie przewidzieć w jakim kierunku będzie przebiegać postępowanie. Nie ma znaczenia, że dokumenty te powstały po sporządzeniu listów przewozowych, bo z ich treści wynika wprost, że pozwany nie ponosi kosztów transportu. Skoro w pozwie nie sformułowano właściwej podstawy prawnej powództwa to niepowołanie dowodów na tym etapie mogło w późniejszym czasie okazać się spóźnione.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Artykuł 16 rozporządzenia ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawach drobnych stanowi, że koszty postępowania ponosi strona przegrywająca. Jednak sąd lub trybunał nie zasądza na rzecz strony wygrywającej kosztów, które były zbędne lub nieproporcjonalne do wartości przedmiotu sporu. Natomiast pkt 29 preambuły rozporządzenia wyjaśnia, że koszty postępowania powinna ponosić strona przegrywająca. Koszty postępowania powinny zostać określone zgodnie z prawem krajowym. Ze względu na cele polegające na uproszczeniu i efektywności kosztów postępowania sąd lub trybunał powinien orzec, że strona przegrywająca jest zobowiązana wyłącznie do poniesienia kosztów postępowania, w tym na przykład wszelkich kosztów wynikających z faktu, że druga strona była reprezentowana przez adwokata lub innego przedstawiciela zwodu prawniczego, lub wszelkich kosztów związanych z doręczeniem lub tłumaczeniem dokumentów, które są proporcjonalnie do wartości przedmiotu sporu lub były konieczne.

W przedmiotowej sprawie zakwestionowane przez powoda koszty tłumaczeń dotyczą dwóch różnych rodzajów dokumentów, które pozwany przedłożył w tłumaczeniu, a mianowicie dowody z dokumentów odnoszące się do merytorycznej sfery obrony praw (tłumaczenie 6 faktur sprzedaży towaru dla wykazania zastosowania klauzuli (...) przez sprzedawcę) oraz odpis z rejestru przedsiębiorców pozwanego – dla wykazania prawidłowości przedłożonego w sprawie pełnomocnictwa.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kosztów tłumaczenia odpisu

z rejestru przedsiębiorców dot. pozwanego nie można zgodzić się z powodem, że pozwany nie był obowiązany do złożenia tłumaczenia tego dokumentu. (...) postępowanie w sprawach roszczeń drobnych regulowane jest przepisami w/w rozporządzenia 861/2007 oraz przepisami art. 505²¹ i nast. kpc. Przepisy te jednak nie stanowią kompleksowej regulacji postępowania odrębnego i przepisy kodeksu postępowania cywilnego o procesie, jako przepisy proceduralnego prawa krajowego znajdują zastosowanie na mocy art. 19 rozporządzenia nr 861/2007, który stanowi, że z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, europejskie postępowanie w sprawach drobnych roszczeń podlega przepisom proceduralnym państwa członkowskiego, w którym postępowanie jest prowadzone. Dlatego stosownie do treści art. 89 § 1 kpc

w zw. art. 68 kpc w zw. z art. 19 rozporządzenia pełnomocnik pozwanego zobowiązany był przy pierwszej czynności procesowej (złożenie odpowiedzi na pozew) przedłożyć pełnomocnictwo wraz ze stosownym dokumentem wykazującym umocowanie. Stąd koszty tłumaczenia odpisu z rejestru pozwanego nie były zbędne.

Odnosząc się do kosztów tłumaczenia faktur, które pozwany złożył w odpowiedzi na pozew stwierdzić należy, że powód w istocie powoływał się w pozwie na uregulowanie zawarte w art. 51 ustawy z dnia 15.11.1984 prawo przewozowe, które odmiennie niż art. 13 ust 2 Konwencji CMR reguluje kwestię odpłatności za przewóz. Stąd zgodzić się należy z pozwanym, że dbając należycie o własny interes uprawniony był do wyjaśnienia wszelkich okoliczności związanych ze sprawą, w tym uregulowania między stronami umowy sprzedaży obowiązku zapłaty za transport. Wbrew stanowisku skarżącego Sąd Rejonowy rozstrzygając sprawę poczynił ustalenia faktyczne na podstawie tłumaczeń faktur przedłożonych przez pozwanego oraz dokonywał w oparciu o nie rozważań prawnych (str. 6 i 10 uzasadnienia). W konsekwencji Sąd I instancji uznał, że koszty tłumaczeń poniesione przez pozwanego nie były zbędne, z czym należy się zgodzić. Koszty te były również proporcjonalne do wartości przedmiotu sporu, co czyni zarzut zażalenia o naruszeniu art. 16 rozporządzenia 861/2007 za bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe zażalenie powoda oddalono na mocy art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 385 kpc, o czym orzeczono w pkt I postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i oraz § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349, z późn. zm.).

Zarządzenie:

1.Odpis postanowienia doręczyć pełn. stron.

2.K.. 1 tydz.